

LA VEU DEL VALLÈS

SETMANARI IL·LUSTRAT

LITERARI Y DEFENSOR DELS INTERESSOS MORALS Y MATERIALS DE LA COMARCA

EN LLUIS MERLINI

EN LLUIS MERLINI

Avuy com poden veurer nostres lectors publicuém lo retrato del reputat professor d' esgrima D. Lluís Merlini tant conegut en París, Londres, principals capitals de Europa y á Barcelona, ahont té estapblerta una sala d' armas, y mes conegut encara per haver conquistat molts aplausos en los asalts que prengué part ab lo afamat tirador italiá Cav. Pini.

Un d' aquestos últims dias lo públich sabadellench tingué ocasió d' admirar la destresa, seguretat y elegant joch que desarrolla dit mestre en l' asalt que doná en lo teatre d' Euterpe de la vehina ciutat.

¡.....!

—Sigam fiel á lo jurat!...

Aquí tens la paga tota
perqué posis avuy fi
al d' en Cervelló, 'l vell home
més villá qu' ha vist lo mont;
al que cobart empresona
un cor tan tendre y tan bó
é ignocent com la coloma,....
(coloqui dels meus amors
interromputs en malhora).

Rapásseu; tot es ben teul!...
aquí tens mon cor, ensórrahi
ton homicida punyal;
y vull que al rompre l' aurora,
las campanas del entorn
per ell y per jo de Gloria
se confonguin los sants tochs,
junt al res d' hermosa dona
qu' invocarà de lo Cel
la protecció benfectora.

Aquí tens mon pit ¡fereix!—
Y al moment, covart, li enfonza
d' agut acer. Cau Don Huch,
tot dessengrantse y singlota:

—María, moro per tú;
y ho faria cent mil voltas,
si cent mil vidas tingués,
hermosa entre las hermosas;
prega á Deu per ton ayment
qu' ha mort venjant ta deshonra!

S. BORRUT Y SOLER.

TIPOS DE LA PAYRAL FAMILIA CATALANA

LA MAYNADA

“Lo noy inglés, l' alemany, l' italiá, l' espanyol, l' iroqués y lo beduhí, fant rodar lo cercol, y jugan á pilota: sons germans d' una gran familia y no perdan los punts de semblansa que tenan, si no quan perdan l' inocencia...”

Chateaubriand (Memorias póstumas).

Moltas son, per no dir casi totas, las llars payrals en que hi volan aquestos canaris, en que hi ha quitxalleta y encara que no tingan ni fesomia propia, perque tot just á la vida arriban y se troban en aquella edat en que casi no es te conciencia d' ella, no perxó volém deixals d' endressarlos quatre ralles, que conguin tan sols fé de que som pares y amants, com los qui més, d' aquets serafins de terra.

Deixeunos puig, fer aquest parentesis y contemplarlos per un moment en sas manifestacions d' inocencia, pau y alegria.

Los nins son una esperansa qu' ha nat en lo camí de la vida; son los prolechs d' una historia quals fullas estant en blanch, que s' aniran cimplint á mida de son desarrollo y qual epilech posará la mort. Un matrimoni sense fills es un arbre sens fruyts.

De petits á la falda de sa mare son una benedicció del cel, una joguina real, un regalo de Deu.

La dona comensa per jugar ab ninas de petita y acaba per jugarhi de debó al rebre lo dols dictat de mare. Donantlos lo pit sentireu anomenalsi ab mil apitets, á qual més ideal y tenure, apressos tots en son llarch aprenentatje. Al posarlos al bressol los adorm al rinme de cansóns de nyonnya de pocas, més dolsas notas, que per si solas teixeixen un poema d' amor maternt qu' embadaleix y encisa l' áuima del que s' atura á meditarlo.

Ella es sa primera mestra en lo difícil art de parlar: ella sa primera protectora al

llen-arse als primer passos: ella la qu' els avisa ab acent carinyós los perills y entrebanchs de son camí: ella la qu' els comensa ha formar son novell cor é inteligencia: ella, en fi la que comensa ha donarlos lo motllo de futurs homes de profit.

Allí hon son ells may hi falta, burxit, alegria, jochs y entrameliaduras, més tampoch deixan de cobarhi, gracias, esperansas é il·lusions que embadeleixan l' esperit.

Sa vida no més te present. Olvidan facilment lo passat y no pensan may en lo futur ó pervindre.

Sas diadas somiossas son los *R.ys*, ab sas joguinas; lo *Diumenge de Rams*, ab sons palmóns y palmas y la *Pascua* ab sas monas. Fora d' aquestas tres fetxas no passen may ánsia de lo qu' ha de venir ni del dia de demá. Perxó podriam dir que viuen á tall de castellá que diuen: *Que qui pensa en l' endemá, desconfia de Deu*.

Mes grandets, son ells ja los amichs del *padri*, qu' els compta quèntos; de la *padrina*, qu' els dona quèntos per comprar redolins, baldufas y balas y de la *tiona* qu' els acompanya á misa, qu' els vesteix las ninas, qu' els arregla la capella y qu' en una paraula en fant lo bon *Jesús*, com s' acostuma ha dir.

Sas fal·leras, son los jochs propis de cada sexe. Ja sols, ja ab companys, del matí al vespre no pensan en res més y aixó constitueix dels quatre als dotze anys son modo de ser. En ells resumeixan totas sas aspiracions. Es lo natural!... ¡Ay del nin ó nina que no juga!... Proba es aquesta, evident, de que no marxa bé...

Per arribar á home s' ha de comensar per un nin. Tots ho sabem!... Mes desgraciadament se ve observant, que d' ensá qu' el nin no jugan ó be jugan poch hi ha menos homes, y aixó ho han de tenir tan en compte los pares, com los higienistes. Deixemlos puig que juguín... Es lo seu temps, temps de reforsarse!...

Quan los nins deixin de jugar l' humanitat farà sons últims badall!... La falsa

civilisació, que ve desenvol·lanse espantosamente, haura embrutit l' home ja des del bressol.

EMILI PASCUAL AMIGÓ.

Torre Blanca, (Bruch) 1897.

EFEMÉRIDES VALLESANAS

Mes de Juliol

Dia 13

1590. Lo Rey en Felip II, concedeix privilegi á Caldas de Montbuy, pera que pugui celebrar un mercat lo dimars de cada sotmana, ab exclusió per tal dia de que pogan efectuarlo las demás universitats y vilas del Vallés. Apoyats en aquesta darre part del privilegi, los concellers de Caldas, als 1704 acuoiren á la superioritat, demanant un correctiu als Jucats de Granollers per haver intentat alguna vegada cambiar lo mercat del dijous, efectuantlo en dimars, si aquell dia s' esqueya á ser de festa.

Aixis nos ho explica detalladament un manuscrit que tenim á la vista.

Dia 14

1544. A consecuencia de las frequents obras que exigian la iglesia parroquial y altres edificis públichs de Granollers, lo Consell no podia pagar á sos acreedors y per aquest motiu demana, com li es concedit, li sia permesa la venda d' alguns censals.

Dia 15.

1543. Tarrasa y Sant Pere com duas germanas bessonas vivian en lo temps á que 'ns referim, en relacions verdaderament germanúvolas. L' una provehia á l' altra en sas necessitats públichas los de Tarrassa acudian á Sant Pere, quant d' assumptos relligiosos se tractaba y 'ls de Sant Pere á Tarrassa, si de los referents á l' administració. Pero si l' una volguent ser pagesa

y res mes que pagesa, no s' enfilá gayre, tirant l' altra per la industria s' estira una pila. Per aixó á Tarrassa 's cregueren en la necessitat d' haver de tenir parroquia propia y al efecte per manament d' l batlle de la vila, en Parellada, essent un diumenge la diada de que hem fet esment, se celebra Consell general de vehins de Tarrassa y Sant Pere pera tractar de la construcció d' un temple dintre de Tarrassa. Los de Sant Pere 'n tingueren gran enuig, pero malgrat aixó, després de varias reunions presidides per lo senyor Bisbe de la Diócesis, lo temple fou aixecat.

Dia 16

1469. En lo Born de Barcelona s' efectúa en aquest dia, que era diumenge, una *llissa ó camp clos* entre Pere de Sent Steve y Sanxo de Seravia. Entre 'ls *faells* del camp hi figura l' esforsat senyor de La Rocca, en Martí Joan de Torrelles.

Dia 17

1153. La faixa de muralles que tancaba á la ciutat de Barcelona era massa estreta. Cap al punt ahont avuy hi ha 'l carrer de Moncada s' hi veyan uns grans corrals, que no tardaren gayre en convertirse en un barri de casas, anomenat de moment *Vilanova*. Les primeras edificacions aludidas foren degudas á un fill de la noble casa dels Moncadas, En Guillem, constant en efecte la venda del terreno necessari en escriptura d' aquesta data.

Dia 18

1849. En la vila de Sabadell pert á un de sos mes ilustres fills en Joseph Salvany y Oller, literat excelent, historiador de sa vila nadihua iniciador en la mateixa del establiment del Hospital y del Colegi d' Escolapis. Havia desempenyat importants càrrechs públichs.

Dia 19

1846. L' acció te lloch á fora de la terra vallesana; es entre Belloch y Lleyda, ahont cap á la matinada, amagats una pandilla de lladres al voltant de la carretera

que conduhia á Madrid, saltan tots á la uua demunt del cotxe correu. Y logran son objecte: per assumptos de son càrrech anaba á la Cort lo Diputat y bon patrici, fill de Granollers, en Francisco Perpigná: l' agafan y se l' emportan ab l' intent segons sembla, de guanyar ab son rescot una cautitat grossa. Pero tanta era la estimació que tothom portava á en Perpigná, que sapiguda la noticia, s' aixecá indignat lo somatent en aquellas terras. ¡Tantdebó no s' hagués aixecat! Los malfactors cambian de conducta ab son presoner, lo maltractan y fugint de la persecució del somatent, lo tiran lligat de mañs al amagat pont de 'n Marquelet quina aygua li arriba fins á la cintura, pensant tal volta recullirio un altre dia. Mes es desfeta pe 'l Somatent la quadrilla y uns quants dias després lo cadavre del ilustre fill de Granollers es trovat á dintre del pont, ahont lo desgraciat Perpigná morí ofegat.

Dia 20

1558. La desastrosa glánola, que era lo que avuy la peste bubónica, s' havia ensenyorit de nostra terra y per aixó es que la Diputació Catalana 's troba á Tarrasa, abandodant la populosa ciutat dels comtes. Si la peste feya estragos, no, 'n deixaba de ocasionar menos lo bandolerisme extés per tot arreu. A mes, sovint venian á augmentar la intranquilítat pública, novas no gens afalagadoras dels avensos que pe 'l Mediterrani feya 'l Turch; fins á la mateixa Barcelona se digué en lo dia que motiva aquesta efeméride, es l' armada turca y marxan las personas que 's trobaban á Tarrasa cap á la defensa de la capital catalana, queda la població molt abandonada. Aprofitantse de aixó una partida de bandolers pretent entrarhi, mes l' escarment fou gros. Principalment las donas corren als portals y detenen ab heroisme la entrada d' aquells desalmats. Es aquesta, uua plana gloriosa de la historia tarrassenca.

J. MASPONS Y CAMARASA.
Granollers.

CRÒNICA

En la plana 5 de nostre anterior número se hi llegeix "deixantlo en Almirall ab accent de mare tranquila., y deu llegirse "deixantlo resignat de la manera que las animas piadosas com la de D.ª Maria Torras Vda. de Almirall ab accent de mare carinyosa tranquilisan."

Cada dia produheix mes bon efecte l' edifici que, s' está construhint ab gran satisfacció de tothom, pera escolas de las Germanas Dominicas d' aquesta vila.

Tothom que estimi en lo que val lo bon nom d' aquesta vila, ha dè regoneixer á sa esplendida donadora tan gran sacrifici, en pró de la ilustració y perfecció de las generacions del demá, ahont podrán educarse mercés á tan exelent donatiu.

En l' actualitat los fusters hi trevallen de ferm, lo mateix que 'ls ferrers, lo que fá creuer que, prompte ser podrá inaugurar dit important edifici.

Están ja molt adelantadas las gestions practicadas per l' Alcaldia al objecte d' organisar un ó dos dias de mercat semanal á la Plassa de ia Constitució d' aquesta Vila á fi de que las familias que venen á passar l' istiu á Ripollet y al vehí poble de Sardañola pugan surtirse dels quebiures necessaris y no 's vegin obligadas á valerse de las Plassas de Barcelona y Sabadell.

Tením entés que son moltas las personas que han sollicitat vendrer en dita plassa.

Molt celebreriam se portés á cap tal millora en benefici de las familias que beraneijan en ditas poblacions puig que son dignes de tota consideració y sa estancia en las mateixas las honran y enalteixan.

Nostre desitj era fer una resenya de la festa que tingué lloch en nostra Iglesia parroquial lo diumenge passat, mes per que no 's puga dir que de vegadas l' entusiasme fá dir moltas cosas, preferim consignarla com á cró-

nica, copiant la resenya de un diari de la capital:

"Agrahida la població entera á 'ls innumbrables beneficis y milloras que la piadosa cuant modesta Sra. D.ª Maria Torras, viuda de Almirall, ha concedit sempre en favor seu, lo reverent senyor rector que fou d' esta parroquia don Joseph Massaveu, d' acort ab lo magnífich Ajuntament y vehins, determinaren colocar en una de las parets de la Iglesia parroquial una lápida en senyal de perpétuo agrahiment envers tan distinguida senyora.

Dita lápida escrita en llengua catalana, fou solemnement benehida ahir matí, ab la prescripció del ritual, abans dels divins oficis, per lo citat senyor Massaveu, que vingué expressament de Cabrils pera aquest acte.

A la benedicció hi assistí lo magnífich Ajuntament y vehins que se interessaren en donar una proba de simpatía á la senyora viuda de Almirall.

Féu l' actual senyor Ecónomo don Andreu Domenech coincidir esta festa ab la del últim día del Sagrat Cor de Jesús.

Per lo matí, á las set, hi hagué missa de comunió general, que fóu molt concorreguda, precedida de una plática alusiva al celestial banquet.

A las deu, se celebrará ofici solemne, cantant lo coro del Centre Católich, ab acompanyament de armonium per lo Reverent don Isidro Cucurella. Ocupá la sagrada cátedra lo Reverent don Andreu Domenech, qui en correctas frases manifestá l' objecte de aquell'a proba de gratitut necessaria á tot home sensat y cult, enumerant las importants milloras que ha fet y encare está fent la citada donya Maria Torras, viuda de Almirall, y fent vots pera que Deu prolongui la vida de tan cristiana y exemplar senyora.

Acabats los divins oficis, se cantá lo *Te-Deum* en acció de gracias.

Per la tarde després del réz del Sant Rosari y Trisagi, ab exposició del Santíssim Sacrament lo Reverent don Isidro Cucurella, pronunciá un ben meditat y erudit sermó que fou molt celebrat.

Sant Cugat. — L'estat actual de la agricultura en aquesta població es un extrem deplorable. Si no plou estém perduts.

Definitivament s'en vá d'entre nosaltres don Ignaci Guitart que per espay de molts anys s'ha estat en aquesta vila exercint de metje entre sa extensa y numerosa clientela.

Se diu que ocupará son lloch don Joseph Maria Lagripia, metje que ha sigut de Palau Sabardera (provincia d Gerona), qui ha viscut á Barbará unas quantas setmanas.

Al donar l'adeu al senyor Guitart desitjantli bona sort, d'ném la salutació á son successor, esperán que li probi la estada en aquest poble, pera que sia me duradera que en los varios que ha exercit.

Mollet. — Las minas y rechs de Montmeló, Parets y d'aquí van quedant aixuts: de consegüent pochos son los que sembran tardaneías. Per la instalació dels *pous Artesians* no hi ha un céntim: pera malgastarne sembla que 'l senyor Arnús 'ns te la caixa oberta y lliure á tothom. ¡Qué hi farém! Paciencia.

Si tingués que escriurer lo que 's diu ha passat pera lo nomenclament d' alcalde no n'hi hauria prou ab tot una "VEU DEL VALLES". Pero consti que durá dos dias, intervenint, segons 's diu, un delegat del Exm. Sr. Gobernador sempre, resultant ab dit càrrech lo senyor Vicents Riera de la part dels richs. ¡Deu fassi que entre tots logrin que disfruti 'l poble d' una bona admiuistració.

Diumenge 's celebrá ab tota solemnitat la festa del Apostolat. A las set comunió general ab plática per lo senyor Rector. A las deu ofici ab los tres sacerdots d' aquí, oficiant lo coadjutor Mossen Cassimir Voltá, ab un interessantissim sermó en catalá pronunciat per lo senyor Rector de Sant Faust de Capcentelles Mossén Jaume Creixell. A las quatre de la tarde rosari y trissagi. Foren tots los actes amenisats ab l' armonium y coro per los que varias vegadas he citat. Lo altar era molt il·luminat y adornat.

SUSCRIPCIÓ PÚBLICA

En la imposibilitat de dir la suma total de lo recaudat ab motiu del terrible foch occurrut lo dia de Sant Joan, puig que algunas famílias van encara suscribintse, anirém publicant la llista fins á sa terminació.

	BLAT		
	Cuarto.	Curt.	Pts. C.
Las anomenadas en lo número anterior sumaban			500
Sr. Joseph Ricart.			5
" Joan Mas.		3	
" Ramon Bigas.			1
" Navines (can Oulé).. . . .	2		
" Joan Roca.			1
" Beguda.	1		
" Ramon Felip.			1
" Joan Liobet.	2		
" Esteve Asbert.			1
Ferreria.		3	
" Quirse.			25
" Miquel Verdaguer.		6	
" Josepg Salvatella.			30
" Codina de Pagés.	1		
" Vda. Carbó.			1
" W. Norton.			250
" Tomás Grau.		1	
" Casasayas.			5
" Joseph Puig.		3	
" Joseph Morera.			150
" Mora.		3	
(Suma y seguirá) Total.	7	7	519 55

Lo plany de la doncella mora

Sentada vora l' aygua cristallina que lo riu porta en sa udolant corrent está una encisadora y gaya nina que fent brollar dels llavis veu divina aixís exclama en melangiós accent:

¿Perqué ¡oh Allah! ne feu la sort traydora que baix lo sol del Africa nasqués? porque de la aborrida rassa mora vareig rebre 'l prehuat infantíl brés?

Tu que 'l mon ab lo teu poder enlluhernas
y á la força 'l subjectas de ton bras;
que terra y cel dominas y governas
y al progrés diu "d' aquí no passarás."

Tu qu' Ets Suprém Creador d' aqueixa massa
que giravolta dins del ample espay
extingeixne 'l fer fret que mon cor glassa
acaba d' un moment mon trist esglay.

Pórtam 'hont ab paraulas amorosas
la esposa reb caricias del espós;
hont en mitj d' embaumat verger de rosas
amoretas li diu á ton redós.

Pórtam ahont l' oreig, l' aygua y 'l lliri
entengan lo plascent sentí del cor;
pórtam ahont tot lo que hi ha respiri
la celestial paraula del amor.

Mon petoneix ab las terras cristianas
retornarme podrá 'ls perduts senüts;
aquí sols las doncellas son sultanas,
allá son las mullers de sos marits.

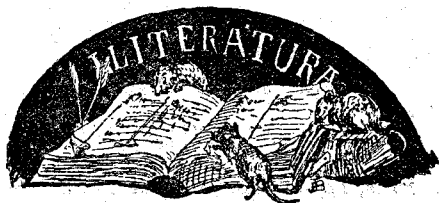
Allá 's senten no més las bategadas
que fa la enclusa al imprimirla 'l mall;
prop de mi las lupuriosas alenadas
que naixen dins las salas del serrall.

Transporteume fins eixas terras santas
perque sino rompentne lo meu cor,
y agoviada ja al fi per penas tantas
morirá junta ab mon desitj d' amor.

Y mentres la hermosa doncella esclata
en un tendrivol y entristit plorar
dins sa imaginació Deu hi retrata
l' imatge de la impúdica "Ciec pata"
y la Mare del Hom que 'ns va salvar.

FERRÁN CANELLAS.

Granollers.

L L I M A L L A

Ratllas curtas per S. Borrut y Soler ab un prolech de Joseph Barbany (Pepet del Carril).

Llimalla; aixís s' anomena un tomet de poesias que, son autor lo senyor Borrut ja prou

conegut de nostres llegidors per haber publicat alguna de las poesias del tomo en lo nostre setmanari, ha donat á la llum formant part de la "Biblioteca *Apats y Lletras*".

No es que nosaltres intentém fer una apologia de dit treball, ni que fentlo passar per lo prim y estret cedás de la critica, trovém de una cosa y altre bonicas cualitats, cosas d' efecte y defectes é imperfeccion ab cosas que, per esser humanas, pórtan ja a uestas condiciones *per sé*.

Lo que dirém es que lo senyor Borrut maneja bé la ploma, y ab lo temps por arribar lluny en l' art de ter *ratllas curtas*.

Rebi nostre felicitació per lo pas d' avuy y per los llors que l' art li guarda seguint per lo camí de la constancia y de la perfecció.

RATETA SABIA.

LO VULGO Y EL POETA

Un jorn, á la roureda
digue 'l mofet agrám:
—Escolta 'm, orgullosa,
¿com es que 'l teu brancám
aixecas sempre altívola
amunt de mon vert bri,
quand ni sisqueras alfombras
com jo, 'l daurat camí?—
Y la roureda hermosa
respongué ab humiliat.
—Perque quand las parpellas
obra de bat bat
lo sol, que 'ns enllumena
ab son rich respíandor,
no puga coll-torçarte
ni robarte 'l color;
perque quand la tempesta
llença son fréstec bram,
no puga tant danyarte,...
¿ho sents mofet agrám?

Un jorn, també lo vulgo
mes que l' agrám, mofet,
somrignué ab ironia,
y ab ayre satisfet

parlá aixís al poeta
 jactantse de talent:
 —¿Qui ets, que així á la terra
 miras indiferent?
 —¿Per que tant sols enlayre
 miran sempre tos ulls?—
 Y respongué 'l poeta,
 humilt, á aytals embulls:
 ¿Qui soch? Desd' are noto
 ser algo mes que vos,
 porque 's deixa entre-veurer
 ab tot y 'l tó mofós
 que te la vostra parla,
 fins are no veyeu,
 escoltant mas cantadas,
 que hi ha un cel y un Deu...

ANTONI YSCLA COMPTE.

SECCIÓ AGRÍCOLA

JULIOL

Conreu dels camps.—Es lo temps de batre lo blat y d'altres cereals y convé apresurarho tant com sia possible, porque passat aquest mes las nits son molt més llargas y humidas, y moltas vegadas plou, ab lo qual se per molt gra y palla, debent tenir present los agricultors aquell antich adage que diu: "qui no bat per lo Juliol, lo bat quan vo."

Se segan los canems y se sembran mongetas als seus rostolls. Se llauran los goretos porque la terra que li ben esponjada y rebí millor la influencia del sol y ayre, y per pérdrarse las malas herbas; pero deu advertirse que durant tot aquest mes y lo vinent Agost, los cultivadors dehen abstenirse de treballar en las terras de secá quan fa una petita pluja (de lo que se 'n diu vulgarment un *escaldot*), hasta que d'aquest se hagi completament secat, de modo que la experiencia ha demostrat que una terra remoguda en semblant estat, queda per anys mal parada pera donar regulars fruyts, surtint en ella totas las malas her-

bas; y fins está probat que sols lo trepitjarla un remat de moltons en semblant cas també la perjudica.

Vingas.—Vegis lo que sobre ellas se indicá en los mesos de Maig y Juny respecte de asofrar y sulfatar.

Arbres.—Se empeltan tots los arbres que permetin serlo á *ul'et* tatiut cuidado de observar si están en saba; pues de efectuarlo en est mes, qu' es quan ella comensa, tanen los empels més forsa per desenrotllarse en lo mateix any.

Deuh-n regarse los plantats del any.

Hortas.—Se sembra enciam escaroler y xicoyra, escarolas, cols de ivern de totas classes, colinaps, coliflor de primavera, y á últims del mateix broquil de Santa Eularia.

Jardineria.—Se sembran cinerarias híbridas en sol y sembra y pensaments, igualment per tenir plantas floridas primerencas, y á últims de mes se sembran tota classe de violers y se plantan francesillas sombrejadas de altras plantas pera no tenir lo rigor del sol á sobre, y abans de plantarlas han de estar cinch ó sis días en un lloch ben humit y á la sombra, y quan ellas ja grillan se arrencan, se plantan y aixís deixen totas; del contrari la calor de la terra las pudreix.

Las plantacions ó sembras indicadas d'aquest mes serveixen per los jardineros floristas.

Santoral de la Setmana

Dilluns, 12.—Sts. Joan Gualbert b. y Felix y Nabor mrs.

Dimars, 13.—St. Anacet p. mr. y Sta. Miropé mr.

Dimecres, 14.—St. Bonav. card. b. y dr. y St. Ciró b. cf.

Lluna plena á las 4 h. 40 m. de la matinada. en Capricórn.

Dijous, 15.—St. Enrich emp. y St. Camilo de Lelis.

Divendres, 16.—Ntra. Sra. del Carme y lo Triunfo de la Sta. Creu.

Dissapte, 17.—St. Aleix of. y Sta. Marcelina vg. y mr.

Imprempta de M. Ribera, Sant Domingo, 34.-Sabadell